

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ДУ «НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР ВИЩОЇ ТА ФАХОВОЇ
ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ»**

Міжнародна науково-практична конференція магістрантів

**НАУКОВІ ПОШУКИ МОЛОДІ
УХХІ СТОЛІТТІ**

**Актуальні питання розвитку аграрного
та земельного права: національний і міжнародний вимір**

18 листопада 2021 р.

Біла Церква
2021

Слід зазначити, що земельний ринок вводився в тому числі для того, щоб забезпечити більш раціональне використання земель, так як землекористувачі, які не в змозі раціонально і з економічної вигодою для себе використовувати землю, отримували можливість з прибутком переуступити її тим, хто володіє великими можливостями організувати таке використання.

Для припинення і запобігання вищезазначених негативних явищ в сільськогосподарському землекористуванні, застосування заходів відповідальності до осіб, що допускають земельні правопорушення, необхідна система правових інструментів, що передбачає:

чітке поняття належного (неналежного) використання земель сільськогосподарського призначення;

закріплення в нормативних правових актах конкретних, науково-обґрунтованих критеріїв, що дозволяють на підставі об'єктивних показників судити про те, чи є факт неналежного використання;

дієву і детально регламентовану процедуру виявлення таких фактів, а також комплекс послідовних і пропорційних санкцій в разі виявлення факту неналежного використання даної категорії земель [2].

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Стратегія розвитку аграрного сектору економіки України (проект). URL:<http://minagro.gov.ua/node/7644>.

2. Мартин О. М. Формування ринків економічних ресурсів в Україні : дис... канд. екон. наук: 08.01.01. Львівський національний ун-т ім. Івана Франка. Л., 2006.

УДК 342.7

СЕРГЄЄВ О. В., студент

Науковий керівник – **БРОВКО Н. І.**, д-р юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

sashasergeev914@gmail.com

КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПЕРЕРИВАННЯ ВАГІТНОСТІ

Робота присвячена дослідженню переривання вагітності, як порушенню конституційного права людини на життя та його конституційно-правовому регулюванню в Україні.

Ключові слова: переривання вагітності, право на життя, психологічна допомога, Конституція України, сексуальне виховання.

На сьогодні, згідно з даними Міністерства охорони здоров'я в Україні кожна друга жінка здійснює процедуру абортів не за медичними підставами, а за її власним бажанням, тому ми спостерігаємо не гуманне ставлення до плоду, який позбавляється можливості стати повноцінною дитиною. Питання порушення права людини на життя що здійснюється шляхом переривання вагітності є актуальним та потребує аналізу.

У зв'язку з цим видається необхідним з'ясування проблематики переривання вагітності, вирішення питання дозволу чи заборони переривання вагітності в Україні, її конституційне закріплення та перспективи прийняття Закону України «Про заборону абортів».

Переривання вагітності – це складне медичне втручання, головною метою, якого є хірургічне видалення зародка. В Україні проведення процедури абортів дозволено, незважаючи на те, що це суперечить статті 27 Конституції України «кожна людина має невід'ємне право на життя» [4].

Спершу варто дати визначення поняттю «ембріон» та встановити його правовий статус в Україні. Так згідно зі ст. 2 Закону України «Про заборону репродуктивного клонування людини», ембріон – це стадія розвитку зародку до 8 тижнів. Законодавство України на законодавчому рівні не захищає ембріон [2]. Ембріон може бути позбавлений життєдіяльності шляхом переривання жінкою вагітності, тому його подальший розвиток залежить виключно від рішення матері через відсутність закону про заборону абортів.

Для прикладу варто звернутись до ст. 4 Американської конвенції про права людини, за якою кожен (включаючи ембріон) має право на життя, тому це право повинне захищатись законом за загальним правилом з моменту зачаття [3]. Підтримуємо цю позицію, адже ембріон людини є суб'єктом права та повинен бути правоздатним вже з моменту зачаття. Сам же процес переривання вагітності є негуманним. Тому необхідно законодавчо встановити та передбачити правовий статус існування та захисту життя дини, навіть у стадії зародку.

Зауважимо, що переривання вагітності в різних державах залежить від рівня медичної допомоги, рівня свідомості жінок, впливу релігії. Тому варто розглянути країни з різним регулюванням переривання вагітності. Так повна заборона абортів існує у Єгипті, Афганістані, Бангладеші, Венесуелі, Нікарагуа, Сирії, Іраці, Іраку, ОАЕ; тільки за медичними показаннями аборти дозволені у Польщі, Аргентині, Бразилії, Пакистані, Уругваї, Іспанії, Болівії; аборти за медичних та соціально-економічних причин дозволені у Англії, Індії, Іспанії, Люксембурзі, Фінляндії, Японії. При цьому дозволені аборти в Україні, Росії, Німеччині, Угорщині, Франції, Швеції, тощо [1]. Відповідно до статистичних даних, в Україні кількість абортів за останні дев'ять років поступово йде на спад. Згідно зі статистикою, у 2011 році було зафіксовано 163 668 переривання вагітності, а у 2020 році – 64 574 [6]. (Мал.1) Це зумовлено, на нашу думку відкритістю інформування щодо статевого життя та сексуального виховання. Проте покращення ситуації не свідчить про відсутність проблеми.

До основних причин абарту на думку Скрипніков А.М. в Україні можна віднести:

- суб'єктивно обумовлене рішення жінки не народжувати дитину;
- медичні показання щодо переривання вагітності;
- викидень внаслідок патологічних процесів [5].

Жінки вдаються до штучного переривання вагітності не враховуючи його негативних наслідків, яким можуть:

Мал.1. Кількість абортів за останні дев'ять років в Україні.

- постабортний синдром.

Це психологічний наслідок абарту, який проявляється у 80% жінок, що зробили аборт, через що можуть розвиватися тяжкі психологічні стани: депресія, озлоблення, відчуття провини, тривоги, власної неповноцінності тощо.

- безпліддя

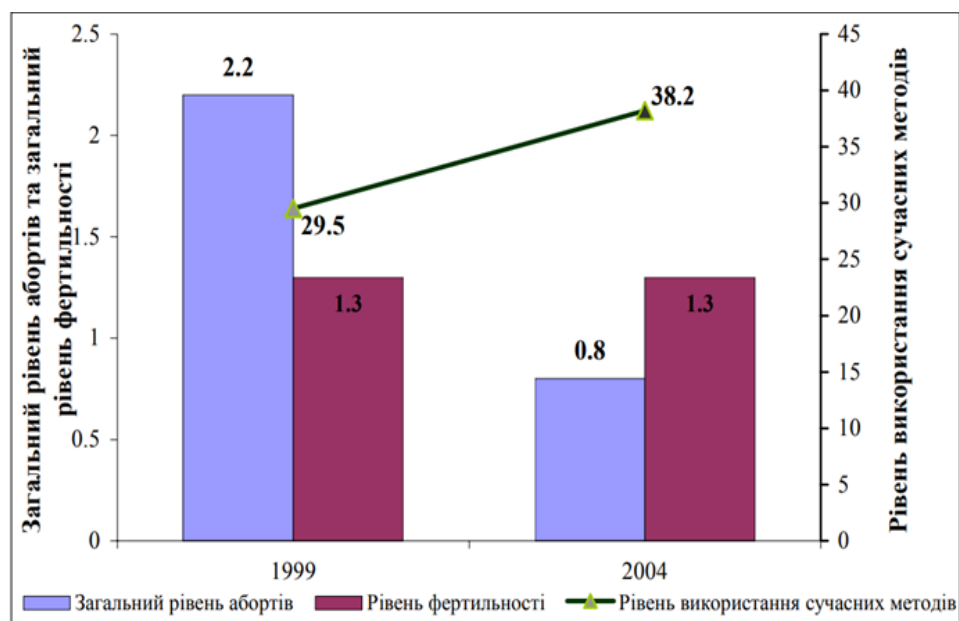
Його ймовірність підвищується з перериванням саме першої вагітності та становить 10%, якщо така процедура була здійснена в медичному закладі та близько 40%, якщо аборт був здійснений поза межами лікарського кабінету.

На нашу думку, основною причиною суб'єктивно обумовленого рішення жінки здійснити аборт є психологічна незрілість жінки. Тому необхідно створити в Україні програму державного рівня про сексуальне та психологічне виховання населення, що сприятиме зниженню випадків свідомого переривання вагітності.

Основи сексуального виховання варто впроваджувати ще у дошкільних закладах освіти, щоб дитина, а згодом, доросла особистість, була психологічно зрілою та морально готовою до статевого життя та головне – розуміла цінність власного життя та життя іншої особи.

Зазначимо, що основою програми сексуального виховання повинно бути інформування населення про методи контрацепції. Аналізуючи статистичні дані зазначимо, що у Румунії за допомогою такого методу вдалось зменшити кількість абортів на 1,4% (Мал. 2) [7].

Аналізуючи ситуацію в Україні, зазначимо, що в Україні до 1955 року була заборонена процедура переривання вагітності, доки рівень статистики кримінальних абортів і жіночої смертності не досяг великих показників, що слугувало причиною скасування права на переривання вагітності. Ми вважаємо, що причиною значної кількості абортів в Радянському Союзі була низька інформованість населення щодо сексуального виховання

Мал. 2. Загальний рівень абортів у Румунії.

Підсумовуючи викладене, зазначимо, що на сьогодні питання правового захисту ембріону залишається нагальним та потребує правового регулювання. З огляду на вище сказане, вважаємо за необхідне прийняти Закон України «Про заборону абортів», передбачивши у ньому випадки, за яких переривання вагітності може бути дозволене лише за наявності медичних показників, коли жінці народження дитини загрожує її власним життям. У Кримінальному кодексі України слід передбачити кримінальну відповідальність за це діяння та прийняти державну програму сексуального виховання та психологічної допомоги населенню, що дозволить вберегти життя жінки та дитини.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. YouTube: Жіночий клуб з Наталією Лелюх. <https://www.youtube.com/watch?v=jsaF-KT2Byo&t=2160s>
2. Закон України Про заборону репродуктивного клонування людини. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2231-IV#Text>
3. Закон України Про охорону дитинства. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2402-14#Text>
4. Конституція України. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр#Text>
5. Скрипніков А. М. Жінка і перинатальна втрата. 10 с. URL:<http://elib.umsa.edu.ua/bitstream/umsa/6445/1/Woman%20and%20perinatal%20loss.pdf>
6. Суспільне/новини: В Україні за 10 років утричі поменшала кількість абортів. URL:<https://suspilne.media/132026-v-ukraini-za-10-rokiv-utrici-pomensala-kilkist-abortiv/>

7. Томас Дж. Боссерт Обґрунтування запровадження планування сім'ї в Україні: В основі роботи фактичний матеріал з Європи, Євразії та США. 2017. 36 с. URL:https://cdn1.sph.harvard.edu/wp-content/uploads/sites/1989/2020/04/AdvocacyPackage-FINAL-FINAL_ukr.pdf

УДК 340.1:633/635:061.2(477)ЄС

ЛЕХКОДЕР М. В., магістрант

Науковий керівник – **ЛОМАКІНА І. Ю.**, канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

Електронна пошта: maksim.lehkoder@gmail.com

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ РОСЛИННИЦТВА В УКРАЇНІ ТА КРАЇНАХ ЄС

Дослідження присвячене комплексному дослідженню теорії і практики адміністративно-правового регулювання рослинництва в Україні та країнах ЄС. Проаналізовано поняття, зміст та особливості рослинництва як фундаментальної соціально-економічної і правової категорії. Досліджено концептуальні підходи щодо визначення рослинництва як об'єкту адміністративно-правового регулювання. Визначено Організаційні аспекти ведення органічного сільського господарства у країнах ЄС, а саме охарактеризовано правове регулювання органічного сільського господарства в Бельгії та описані основи правового регулювання рослинництва у Федеративній республіці Німеччини.

Ключові слова: система державно-правового регулювання агропромислового комплексу, адміністративно-правова складова регулювання агропромислового комплексу, суб'єкти, заходи адміністративного впливу, адміністративна відповідальність, адміністративне провадження, міжнародний досвід публічно-аграрного адміністрування, наукова стратегія державно-правової підтримки агропромислового комплексу.

Галузь сільського господарства – рослинництво має всі передумови для розширення та ефективного розвитку в Україні з урахуванням забезпеченості земельними сільськогосподарськими угіддями та високої родючості ґрунтів. Складна політико-економічна ситуація в країні, що перебуває по суті в стані війни, негативно впливає на розвиток аграрного сектору, вітчизняного та зовнішнього продовольчого ринків. Галузь рослинництва – джерело забезпечення переробних підприємств сировиною, тваринництва – кормами. Її розвиток є основою для ефективного функціонування продовольчого ринку та зовнішньої торгівлі України. Тому досить важливими є дослідження тенденцій розвитку галузі на сучасному етапі в умовах внутрішніх і зовнішніх викликів.

Мета – охарактеризувати особливості правового регулювання рослинництва в Україні та країнах ЄС.

На сьогодні проблема адміністративно-правового регулювання у сфері рослинництва є надзвичайно актуальною. Розвиток агропромислового комплексу України, створення сприятливих умов для суб'єктів різних форм господарювання в сільському господарстві, стимулювання виробництва рослинництва продукції, розвиток і балансування аграрного ринку, забезпечення продовольчої безпеки – все це невід'ємні складники економічного зростання нинішньої України [2].

Особливості адміністративно – правового регулювання рослинництва зумовлені наявністю суттєвих обмежень при її виробництві, необхідністю дотримання більш високих показників якості та безпеки, розширеного переліку їх показників. Якщо в загальному розумінні сільськогосподарська продукція не повинна становити жодних або може становити прийнятні ризики для споживача за умов використання такої продукції за призначенням, то органічна, з урахуванням більш суворих вимог до її безпечності під час виробництва та обігу, не повинна становити жодних ризиків для споживача і характеризуватися відсутністю шкідливого впливу на навколишнє середовище.

Суттєвою особливістю діяльності контрольно-наглядових органів, що функціонують у сфері правового забезпечення державної підтримки суб'єктів насінництва та розсадництва, є

ЗМІСТ

Яцун М. А., Мельник О.Г. Оцінка сучасного стану ринку страхування сільськогосподарських культур в ЄС та Україні – порівняльний аспект.....	3
Войтко В. О., Ковальчук І.В. Нормативно-правові основи інвестиційної політики держави в аграрному секторі.....	4
Котіков О.І., Ковальчук І.В. Проблемні аспекти міжнародно-правового регулювання аграрних відносин.....	6
Шаповалова А.М., Ковальчук І.В. Правові роблеми інформаційного забезпечення сільськогосподарських товаровиробників.....	9
Пастухова М.О., Сокиринська О.А. Система джерел правового регулювання зовнішньоекономічної діяльності суб'єктів агробізнесу.....	11
Солодкий О.Є., Сокиринська О.А. Особливості державного регулювання агробізнесу.....	13
Цимбалюк Н.Р., Нікітенко О.І. Характерні способи вчинення кримінальних правопорушень проти довкілля.....	16
Колісник Є.О., Нікітенко О.І. Особливості кваліфікації кримінальних правопорушень проти екологічної безпеки.....	18
Хорошун Л.М., Нікітенко О.І. Особливості кваліфікації кримінального правопорушення пов'язаного з незаконним видобуванням, збутом, придбанням, передачею, пересиланням, перевезенням, переробкою бурштину.....	20
Яремчук В.О., Настіна О.І. Правова охорона та раціональне використання земель сільськогосподарського призначення.....	22
Прокопець О. І., Настіна О.І. Правові проблеми землеоціночної діяльності в територіальних громадах.....	25
Білоус Р. С., Настіна О.І. Компетенція територіальних громад у системі правового регулювання управління землею.....	28
Білоус О. С., Мельник О.Г. Теоретико-правовий аналіз ринку сільськогосподарського страхування в Україні.....	30
Кущенко О. В., Настіна О.І. Правове регулювання охорони об'єктів культурної спадщини в Україні: проблемні питання відчуження земельних ділянок.....	32
Кононюк П.О., Поляруш-Сафроненко С.О. Проблеми визначення поняття екологічна міграція.....	33
Бодрик О.М., Єфремова І.І. Договірні відносини в сфері аграрного виробництва.....	35
Ткаченко Т.Д., Мельник О.Г., Проблеми корупції в сфері земельних відносин в Україні: міжнародно-правовий аспект.....	36
Кавун М. О., Бровко Н.І. Роль і місце правових цінностей в структурі правосвідомості працівників аграрної сфери.....	38
Мойсеєнко В. В., Бровко Н.І. Екологічне інформаційне забезпечення як засіб реалізації доступу до екологічної інформації.....	40
Мукоїда І. І., Обіюх Н.М. Особливості правового режиму земель курортів.....	42
Горлова Д. В., Обіюх Н.М. Принципи екологічного управління у сфері поводження з добривами та пестицидами: правовий аспект.....	45
Власенко І.В., Обіюх Н.М. Правова характеристика дозвільних процедур у сфері природокористування.....	47
Мацюк О.С., Єфремова І.І. Організація аграрного виробництва суб'єктами аграрного виробництва.....	49
Максимчук В.В., Бровко Н.І. Місце екологічних прав у глобальному інформаційному суспільстві.....	50
Гарнага П.Є., Пахомова А.О. Комплекс заходів щодо стимулювання розвитку органічного фермерства на основі досвіду зарубіжних країн.....	52
Пахомова А.О., Шевченко Л. О. Досвід розвитку інноваційної діяльності аграрної сфери провідних країн світу.....	53
Сігал Є. Є., Пахомова А.О. Форми сільськогосподарської дорадчої діяльності зарубіжних країн.....	55
Снігур А.О., Сокиринська О.А. Правові аспекти поняття наукової діяльності в аграрній сфері.....	56
Король О.О., Ломакіна І.Ю. Землі сільськогосподарського призначення як об'єкт правового регулювання.....	58
Сергєєв О.В., Бровко Н.І. Конституційно-правове регулювання переривання вагітності.....	59
Лехкодер М. В., Ломакіна І. Ю. Правове регулювання рослинництва в Україні та країнах ЄС.....	62